

Voorzitter

spoeddebat vanachter het spreekgestoelte aanvraagt in plaats van achter de interruptiemicrofoon want op deze manier is het voor mij wat onoverzichtelijk. Het maakt nu echter niet uit. Wij komen er zo ook wel uit. Wie mag ik hierover het woord geven?

Mevrouw **Agema** (PVV): Voorzitter. Mijn fractie steunt het verzoek.

Mevrouw **Gesthuizen** (SP): Voorzitter. Er is al genoeg steun voor een spoeddebat, maar ook de SP-fractie spreekt haar steun uit. Ik wil nog wel een voorstel doen.

De **voorzitter**: Ik stel eerst vast dat er voldoende steun is voor een spoeddebat.

Mevrouw **Koşer Kaya** (D66): Voorzitter. Collega Boris van der Ham had het dinsdag al aangevraagd. De brief is niet voldoende, dus steun van mijn fractie.

De **voorzitter**: Ik neem aan dat u dit heeft afgestemd met de heer Van der Ham, mijnheer Elias.

De heer **Elias** (VVD): Ik heb dat geprobeerd, maar ik heb hem niet kunnen bereiken. Daarom vraag ik het nu maar aan.

De **voorzitter**: Ik ging ervan uit dat u het mede namens hem deed. Als iemand al een debat heeft aangevraagd over een zeker onderwerp, dan is het zorgvuldig ...

De heer **Elias** (VVD): In dat geval ga ik ervan uit dat hij het verzoek zou hebben gesteund, maar ik kon hem niet bereiken. Laat het dan namens ons samen zijn.

De **voorzitter**: Het zou wel chique zijn – ik zeg het heel eerlijk – om degene die het als eerste opgebracht heeft, daarin het voortouw te laten nemen. Het steekt immers nooit op een dag. Het maakt nu niet uit, want er is voldoende steun voor het voorstel.

Mevrouw **Gesthuizen** (SP): Misschien is het een idee dat wij als eerste het woord voeren. Dan neemt noch de heer Elias, noch de heer Van der Ham het voortouw.

De **voorzitter**: Dat vindt u volgens mij altijd een goed idee. U bent zo behulpzaam, mevrouw Gesthuizen. Heerlijk! Wat is uw voorstel?

Mevrouw **Gesthuizen** (SP): Gisterenavond konden wij in het NOS-journaal vernemen dat het kabinet een plan van aanpak heeft met een boete van 2%. Het weet zelf wel wat ik bedoel. Ik wil graag dat de Kamer daarover wordt geïnformeerd voordat zij daarover een spoeddebat met het kabinet voert.

De **voorzitter**: Wij zullen het stenogram doorgeleiden naar het kabinet. Ik bepaal de spreektijd op drie minuten per fractie.

De vergadering wordt enkele minuten geschorst.

Aan de orde is de behandeling van:

- **het verslag van een schriftelijk overleg over het ontwerpbesluit deskundigheidseisen gastouders kinderopvang (31874, nr. 48).**

De beraadslaging wordt geopend.

De **voorzitter**: Ik heet de staatssecretaris van Onderwijs, mevrouw Dijkema, van harte welkom.

Het woord is aan mevrouw W. van Gent.

□

Mevrouw **Van Gent** (GroenLinks): Voorzitter. Ik heb dit vso aangevraagd omdat er wat mijn fractie betreft toch nog sprake is van een aantal problemen. Wij vinden het van groot belang dat er geen drempels liggen om gastouder te blijven en te worden. Tijdens de wetsbehandeling hebben wij uitgebreid gediscussieerd over de deskundigheidseisen die aan gastouders mogen worden gesteld. GroenLinks was het wat dit betreft – dat is bijzonder – helemaal eens met het CDA. Er mogen best eisen worden gesteld, maar die moeten redelijk zijn en ze mogen geen enkele drempel opwerpen voor de gastouder. De AMvB die is voorgehangen stelt ons niet gerust. Ten eerste blijft er een financiële drempel bestaan voor gastouders die zich niet op tijd aanmelden voor de financiële tegemoetkoming. Ze moeten dat doen voor 1 januari, maar dat is al heel snel. Wij bespreken het besluit nu pas. Dat betekent dat de voorlichtingscampagne nog moet starten. Het risico is groot dat lang niet alle gastouders op tijd zullen zijn. Bovendien willen wij de tekorten in de kinderopvang wegwerken. Het opwerpen van drempels voor gastouders zal daar zeker niet toe leiden. Daarom dien ik daarover de volgende motie in.

Motie

De Kamer,

gehoord de beraadslaging,

overwegende dat de kosten voor een EVC-traject ook na 1 januari 2010 geen drempel mogen opwerpen om gastouder te blijven of te worden;

verzoekt de regering, ervoor te zorgen dat gastouders een beroep kunnen doen op het re-integratiebudget voor een starterssubsidie voor 75% van de kosten om te voldoen aan de deskundigheidseisen die per 1 januari 2010 gelden,

en gaat over tot de orde van de dag.

De **voorzitter**: Deze motie is voorgesteld door de leden Van Gent en Langkamp. Naar mij blijkt, wordt de indiening ervan voldoende ondersteund.

Zij krijgt nr. 49 (31874).

Mevrouw **Van Gent** (GroenLinks): Voorzitter. De Kamer heeft ook een motie aangenomen waarin wordt gesteld dat de bekwaamheidseisen moeten zijn beperkt tot eisen op het gebied van EHBO, hygiëne, veiligheid en

Van Gent

kinder mishandeling. In het schriftelijk verslag over het besluit stelt de staatssecretaris ons nog niet gerust op dit punt. Vandaar de volgende motie.

Motie

De Kamer,

gehoord de beraadslaging,

overwegende dat voorkomen moet worden dat er te hoge drempels worden opgeworpen om gastouder te kunnen blijven en worden;

overwegende dat het Besluit deskundigheidseisen gastouderopvang mogelijk toch meer vraagt van gastouders dan absoluut noodzakelijk is;

verzoekt de regering, erop toe te zien dat gastouders die een EHBO-diploma hebben en aantoonbare kennis omtrent veiligheid, hygiëne en kindermishandeling, automatisch voldoen aan de eisen die worden gesteld in het EVC-traject,

en gaat over tot de orde van de dag.

De voorzitter: Deze motie is voorgesteld door de leden Van Gent, Dezentjé Hamming-Bluemink en Langkamp. Naar mij blijkt, wordt de indiening ervan voldoende ondersteund.

Zij krijgt nr. 50 (31874).

Mevrouw **Van Gent** (GroenLinks): Voorzitter. Bij de wetsbehandeling hebben wij ook een punt gemaakt van de mogelijkheid dat vraagouders worden gestraft als hun gastouder er niet in slaagt te voldoen aan de deskundigheidseisen. Dat kan betekenen dat ouders hun kinderopvangtoeslag moeten terugbetalen. Ook in de Eerste Kamer is daar een groot punt van gemaakt. Daar is een motie-Linthorst aangenomen, waarin wordt gesteld dat de terugbetaling moet worden beperkt tot die gevallen waar willens en wetens problemen zijn veroorzaakt. Daarover dien ik mijn derde en laatste motie in.

Motie

De Kamer,

gehoord de beraadslaging,

constaterende dat gastouders tot 1 januari 2011 de tijd hebben om aan de deskundigheidseisen te voldoen;

constaterende dat vraagouders met terugwerkende kracht hun recht op kinderopvangtoeslag verliezen indien hun gastouder niet voldoet aan de kwalificaties binnen deze periode;

van mening dat vraagouders daarmee in financiële onzekerheid verkeren omdat zij vooraf onmogelijk kunnen weten of hun gastouder aan deze eisen gaat voldoen voor 1 januari 2011;

verzoekt de regering, het recht op kinderopvangtoeslag voor vraagouders tot 1 januari 2011 onverkort te laten voortbestaan conform de huidige regelgeving, indien hun gastouder aantoonbaar bezig is met het verwerven van de deskundigheidseisen,

en gaat over tot de orde van de dag.

De voorzitter: Deze motie is voorgesteld door de leden Van Gent, Dezentjé Hamming-Bluemink en Langkamp. Naar mij blijkt, wordt de indiening ervan voldoende ondersteund.

Zij krijgt nr. 51 (31874).

Mevrouw **Kraneveldt-van der Veen** (PvdA): Voorzitter. Zoals ik al heb aangegeven in het debat over het wetsvoorstel voor de zomer, is de PvdA voorstander van het stellen van opleidingseisen aan gastouders. De overheid betaalt flink mee aan de gastouderopvang en dan mag ze ook eisen stellen. Wij vinden de eisen die de staatssecretaris stelt heel redelijk en billijk. Wat ons betreft, kan de AMvB dan ook doorgang vinden. Wel heb ik nog op twee punten een vraag aan de staatssecretaris.

Het eerste punt betreft het volgende. Ik krijg uit het gastouderopvangveld signalen dat bepaalde aanbieders bezig zouden zijn met het zelf op poten zetten van hun eigen opleidingen. Ik zeg er meteen bij dat ik niet kan achterhalen of dat zo is. Het kan zijn dat ik spoken zie, maar ik hoop van niet. Of liever gezegd: ik hoop van wel, want dit zou een slechte ontwikkeling zijn. Daarom stel ik aan de staatssecretaris de vraag of zij het met de PvdA-fractie eens is dat vanwege de publieke financiering van de gastouderopvang, de kwaliteit en het civiele effect van de daarbij behorende opleidingen altijd gewaarborgd moeten zijn, en of zij kan garanderen dat het opleiden van gastouders of het aanbieden van een EVC-traject uitsluitend gebeurt en blijft gebeuren door erkende onderwijsinstellingen.

Voor de zekerheid dien ik hierover een motie in. Als ik hiermee iets wil, moet ik dat immers nu doen, maar mocht de staatssecretaris mij gerust kunnen stellen, trek ik de motie net zo lief weer in. De motie luidt als volgt.

Motie

De Kamer,

gehoord de beraadslaging,

van mening dat het een goede zaak is dat aan gastouders bepaalde opleidingseisen op mbo-2-niveau worden gesteld;

van mening dat vanwege de publieke financiering van de gastouderopvang de kwaliteit en het civiele effect van de daarbij behorende opleidingen gewaarborgd moeten zijn;

verzoekt de regering, te garanderen dat het opleiden van gastouders en/of het aanbieden van een EVC-traject uitsluitend geschiedt door erkende (onderwijs-)instellingen,

en gaat over tot de orde van de dag.

Kraneveldt-van der Veen

De **voorzitter**: Deze motie is voorgesteld door het lid Kraneveldt-van der Veen. Naar mij blijkt, wordt de indiening ervan voldoende ondersteund.

Zij krijgt nr. 52 (31874).

Mevrouw **Kraneveldt-van der Veen** (PvdA): Het andere punt is dit. De staatssecretaris heeft het aantal uren voor zowel de kinderdagopvang als de buitenschoolse opvang waarvoor maximaal een tegemoetkoming wordt gegeven, vastgesteld op 230 uur per maand. Per jaar komt dat neer op 2760 uur. In de Eerste Kamer werd dit door de PvdA-fractie en door de fracties van een aantal andere partijen nogal veel gevonden voor de bso. Kinderen zitten immers een flink deel van de dag op school. In de ruimhartige rekensom van ons Eerste Kamerlid kwam zij niet verder dan 1660 uur. In de beantwoording van de vragen van ons Eerste Kamerlid was de staatssecretaris het niet eens met die berekening. Ik ga niet om een rekenwedstrijd vragen, voorzitter, want dat heeft geen zin.

De **voorzitter**: Uw tijd is ook om.

Mevrouw **Kraneveldt-van der Veen** (PvdA): Ik rond af. Ik wil graag de staatssecretaris vragen om voor het AO kinderopvang, dat wij eind oktober hebben, nog eens voor te rekenen waarom zij dat een redelijk aantal uren vindt voor de bso. Ik vraag dat omdat de discussie over het urenmaximum weer heel erg actueel is naar aanleiding van de gebeurtenissen rondom Dar el Hanan, het gastouderbureau in Culemborg en omstreken.

De **voorzitter**: Dank u wel. Ik wil niet flauw doen, maar een tweeminutendebat is een tweeminutendebat. Dat heet zo omdat het twee minuten is. En anders denken al die leuke kinderen dat wij hier geen klok kunnen kijken!

□

Mevrouw **Van Toorenburg** (CDA): Voorzitter. Als gastouderopvang niet tot de mogelijkheden had behoord, had mijn carrière of die van mijn echtgenoot er waarschijnlijk heel anders uit gezien. Dan had de Kamer vandaag waarschijnlijk niet naar mij hoeven luisteren. Als je een kind hebt dat slecht slaapt, bij wie indrukken heftig binnenkomen en dat het beste gedijt in een rustige omgeving, heb je een gastouder nodig. Wij hadden die keuze, en het CDA gunt die eenieder. Gastouderopvang verdient een volwaardige plaats. Wij zijn er na een tamelijk heftig traject uiteindelijk van overtuigd geraakt dat de gastouderopvang het volwaardige alternatief blijft. Daar was het de CDA-fractie immers om te doen. De staatssecretaris heeft bevestigd dat een gastouder in spe, in bezit van het EHBO-diploma, die daarnaast op basis van aangetoonde kennis en ervaring voldoet aan de benodigde competenties, gastouder kan blijven of worden. Dát, laat dat heel duidelijk zijn, maakt dat wij kunnen instemmen met het dossier.

Wij hebben drie zorgen. Heeft de staatssecretaris er echt vertrouwen in dat alles op tijd rond is, dat er voldoende capaciteit is voor de EVC-trajecten, examens en opleidingen en dat de registratie van gastouders en gastouderbureaus voorspoedig verloopt? Wat de CDA-fractie betreft, mag niemand de dupe worden van welke capaciteitsproblemen dan ook. Dat is onlangs tot uitdrukking gebracht in de aangenomen motie-Sterk. Wij

willen dat in de evaluatie een analyse wordt meegenomen van de toegenomen administratieve lasten. Die zullen wij ook volgen. Wij horen ook geluiden over mogelijk hogere eisen en gedwongen winkelnering door de rol van de BKK. Tot slot, hoe voorkomen we dat de kosten van het EVC-traject een financiële drempel gaan vormen? Er wordt gesproken over een bedrag van € 1000 en een tijdelijke subsidie. Wij maken ons daar zorgen over. Daarom dienen wij de volgende motie in.

Motie

De Kamer,

gehoord de beraadslaging,

overwegende dat gastouders die nu goed functioneren en voldoen aan de eisen met betrekking tot het EHBO-diploma en het Protocol Kindermishandeling, het EVC-traject met goed gevolg moeten kunnen afleggen, zodat zij ook na 1 januari 2010 gastouder kunnen blijven of worden;

overwegende dat de kosten voor een EVC-traject geen financiële belemmering mogen vormen voor gastouders om een dergelijk traject te volgen;

constaterende dat het kabinet voornemens is om in 2010 een subsidie te verlenen ter hoogte van 75% van de totale kosten voor het EVC-traject met een maximum van € 750;

overwegende dat, nu tijdens de behandeling van het ontwerpbesluit deskundigheidseisen gastouderopvang over een bedrag van € 1000 is gesproken, de niet denkbeeldige kans bestaat van prijsopdrijving;

verzoekt de regering, de toegezegde subsidie alleen te verlenen voor trajecten van maximaal € 900, inclusief btw,

en gaat over tot de orde van de dag.

De **voorzitter**: Deze motie is voorgesteld door de leden Van Toorenburg, Kraneveldt-van der Veen en Anker. Naar mij blijkt, wordt de indiening ervan voldoende ondersteund.

Zij krijgt nr. 53 (31874).

□

Mevrouw **Dezentjé Hamming-Bluemink** (VVD): Voorzitter. Deze wetswijziging voert deskundigheidseisen in voor ouders: een diploma op mbo 2-niveau of een EVC-procedure. De VVD-fractie is tegen deze wanstaltige maatregelen. Wij vinden het een bureaucratisch circus dat veel geld kost en kennelijk bedoeld is om gastouderschap te ontmoedigen. Ik zeg tegen de staatssecretaris: als u geen gastouderopvang meer wilt, zeg dat dan gewoon, maar ga het niet op deze manier inrichten.

De VVD vindt dat ouders zelf in staat zijn om te beoordelen bij welke gastouders zij hun kinderen brengen. Zij maken daarbij hun eigen kwaliteitsafweging. Dit wetsvoorstel gaat ons veel te ver. Is de staatssecretaris van plan om ook deskundigheidseisen in te gaan

Dezentjé Hamming-Bluemink

stellen voor gewone ouders? Ik zie namelijk geen verschil.

Ik vind het wrang dat er een totaal gebrek aan visie is op de kinderopvang als geheel. Dit voorstel is daar ook weer een teken van. Het is een wanstaltige maatregel die volgens mij ook ondoordacht is. In de stukken staat dat het om 5000 tot 8000 gastouders zou gaan. Alleen in 2007 waren er al 140.000 kinderen in de gastouderopvang. De staatssecretaris gaat uit van gemiddeld acht tot tien kinderen. Laten we even uitgaan van tien; dan heb je het al over 14.000 gastouders die tegen € 1000 een opleiding moeten gaan volgen. Ik wil dus weten wat de staatssecretaris verwacht. Van welke cijfers gaat zij precies uit voor 2009 en 2010?

Hoeveel gastouders verwacht de staatssecretaris dat er nu stoppen met het gastouderschap en wat betekent dat voor de wachtlijsten in de kinderopvang? Kan zij daar iets over zeggen?

Er bestaat grote onzekerheid over de terugvordering van de bedragen, maar daarover heeft mevrouw Van Gent al iets gezegd. Ook heb ik mijn handtekening onder enkele moties gezet.

□

Staatssecretaris **Dijkma**: Voorzitter. Ik dank de Kamer voor haar inbreng. Ik zal proberen om aan de hand van de ingediende moties de meeste vragen te beantwoorden.

Mevrouw Dezentjé vraagt naar de cijfers, maar die heeft zij al schriftelijk gekregen. Die cijfers staan in de stukken die de Kamer heeft gekregen bij het schriftelijk overleg.

Mevrouw **Dezentjé Hamming-Bluemink** (VVD): Ik heb andere cijfers genoemd. Als de staatssecretaris het niet met mij eens is dat het om meer dan 14.000 gastouders gaat – dat is het getal waar ik mee kom – dan zou ik dat getal graag weerlegd willen horen.

Staatssecretaris **Dijkma**: Goed, daar zal ik dan zo meteen iets over zeggen.

Ik begin met de moties van mevrouw Van Gent. In haar motie op stuk nr. 49 stelt zij dat het van belang is dat er voor mensen geen financiële drempel bestaat om gastouder te worden. Wij hebben wat dat betreft natuurlijk hetzelfde belang. Niets voor niets maakt het kabinet het in het komende jaar voor een heleboel gastouders mogelijk om met een subsidie van de overheid een EVC-certificaat te verwerven. Je kunt de vraag stellen hoe royaal dat is. Mevrouw Van Toorenborg zegt bijvoorbeeld: pas op dat je met zo'n royale tegemoetkoming niet het onbedoelde neveneffect van prijsopdriving voor een EVC-traject veroorzaakt. We hebben in ieder geval geprobeerd om met de subsidie de drempel, zo die er is, zo min mogelijk te laten bestaan. Nu vraagt mevrouw Van Gent om de subsidie niet alleen in het overgangsjaar mogelijk te maken, maar structureel. Ik moet aanneming van deze motie ontraden, omdat we de financiële compensatie echt hebben bedoeld voor het huidige segment van gastouders, die we de gelegenheid willen geven om in het overgangsjaar te voldoen aan de eisen. Daarnaast is er natuurlijk voor andere mensen ook altijd nog de mogelijkheid om via het mbo-2-traject te voldoen aan de norm. Dat is overigens behoorlijk goedkoop. Ik heb geen structurele

middelen, ook niet op mijn begroting, om een voorstel als dat van mevrouw Van Gent te financieren, nog los van de inhoudelijke vraag of je dat zou moeten willen doen. Mevrouw Van Gent verwijst specifiek naar mensen die in het kader van de re-integratie op de arbeidsmarkt misschien in aanmerking zouden willen komen voor het gastouderschap. Lokaal kan dat altijd tot maatwerk leiden en tot trajecten waarin gemeenten vaststellen dat ze het zinvol vinden om iets te doen. We kunnen daarvoor echter geen landelijk beleid hebben.

Mevrouw **Van Gent** (GroenLinks): Dat kan wel degelijk. Een eerste stap zou kunnen zijn dat de staatssecretaris met de staatssecretaris van Sociale Zaken en Werkgelegenheid in overleg gaat om de gemeenten nadrukkelijk op deze mogelijkheid te wijzen. In de Wet werk en bijstand is een "nuggersregeling", voor niet-uitkeringsgerechtigden. Het gaat daarbij met name om herintredende vrouwen die een re-integratietraject krijgen aangeboden. Dat gaat niet heel erg goed op dit moment. Ik zou op dat gebied dus een actiever beleid willen. Wij hebben er belang bij dat meer mensen gastouder worden, omdat de wachtlijsten bij de kinderopvang nog steeds aanwezig zijn.

Staatssecretaris **Dijkma**: Wij hebben geen specifieke beroepsvoorkeur voor deze groepen en wij gaan dus niet lokaal vaststellen waar men de prioriteit moet leggen. Wij doen nu iets in het overgangsjaar. Dat is royaal. Dat is ook echt bedoeld om de drempel voor de huidige groep gastouders te slechten. Het is niet zo dat ik daarnaast nog middelen heb, of bereid ben die elders vandaan te halen, bijvoorbeeld bij andere onderdelen van de kinderopvang, om zo'n regeling structureel te maken. Als je met gemeenten afspraken maakt, willen zij onmiddellijk boter bij de vis en dat hebben wij niet.

Mevrouw **Van Gent** (GroenLinks): Wat nu gezegd wordt, is helemaal niet waar. De regering kan wel degelijk actief in een verzamelbrief gemeenten aangeven dat het haar een goede mogelijkheid lijkt om het bestaande budget – dat ruim is, het wordt zelfs door het kabinet afgeroomd in de begroting omdat men enorme reserves heeft – hiervoor in te zetten. Daar gaat het mij om. Dat is geen aanwijzing of het apart zetten van een deel van de begroting. Het gaat erom dat de staatssecretaris dit gewoon met passie en enthousiasme onder de aandacht brengt, samen met haar collega van SZW. Dat is toch prachtig?

Staatssecretaris **Dijkma**: Laten wij gewoon eerlijk zijn. Wij staan hier natuurlijk ook omdat wij voor een deel een financieel probleem bij de kinderopvang hebben. Dat halen wij bij verschillende segmenten in de kinderopvang weg, waaronder de gastouderopvang. Het is wel een beetje raar als de overheid een dubbel signaal afgeeft. Dat zou ik niet fair vinden.

Mevrouw **Van Gent** (GroenLinks): Ik vraag helemaal niet om geld. Dat zou de staatssecretaris toch wat positiever ... daar vraag ik helemaal niet om! Ik vraag om het actief inzetten van een bestaande regeling om gastouders te scholen en financieel tegemoet te komen, waardoor ze wellicht kunnen integreren. Dat vraag ik. Ik vraag helemaal geen extra geld. Ik snap wel dat dat hopeloos is, want men snoeit alleen maar in deze sector. Ik geef

Dijksma

het overigens niet op om daartegen te ageren. Ik vraag nu echter om de goede bedoelingen en de inzet van deze staatssecretaris, samen met de staatssecretaris van SZW.

Staatssecretaris **Dijksma**: Om even bij de feiten te blijven: tot nu toe investeren wij voor een heel groot deel. Dat blijven wij ook doen, ook in deze sector. Dat is heel belangrijk. Tegelijkertijd is het dus niet aan ons om landelijk gemeenten als het ware tot een voorkeur te dwingen voor hoe zij hun re-integratiebeleid moeten inzetten. Mevrouw Van Gent moet mijn positieve geluid wel zo verstaan dat ik hier niet voor niets zeg dat het natuurlijk wel degelijk mogelijk is.

Mevrouw **Van Toorenburg** (CDA): Toen wij het eerste antwoord van de staatssecretaris hoorden, kreeg ik de indruk dat zij misschien ging zeggen dat het ondersteuning van het beleid is. Ze zou de motie natuurlijk zo kunnen lezen dat de regering wordt verzocht om bij gemeenten onder de aandacht te brengen dat het budget kan worden aangesproken. Dat is natuurlijk wat wij willen. Wij hebben het wel over een heel belangrijke rol voor gastouderbureaus en gastouders in de totale participatie. Hier wordt een dubbelslag gemaakt. Hier komen mensen aan het werk van re-integratietrajecten om vervolgens andere mensen aan het werk te helpen. Juist die dubbelslag zou de staatssecretaris moeten omarmen. Lees de motie zo en zeg: het is ondersteuning van het beleid.

Staatssecretaris **Dijksma**: Nogmaals, het is niet aan mij. In de politiek gaat het er soms om dat de schoenmaker zich bij zijn leest houdt. Mevrouw Van Toorenburg vraagt mij nu om over het hoofd van mijn collega van SZW, die er zelf niet eens een invulling aan kan geven op lokaal niveau, aan gemeenten te zeggen dat ze dat moeten doen. Dat is iets anders, zeg ik ook tegen mevrouw Van Gent, dan dat je bevestigt dat het heel wel mogelijk is dat men lokaal re-integratiebudgetten kan gebruiken om mensen op allerlei terreinen te scholen. Daar is helemaal niets mis mee, maar dat is een andere manier van ertegenaan kijken, dan het vanuit de landelijke overheid als het ware op te leggen.

De **voorzitter**: Ik bemoei me er haast nooit mee, maar ik heb niemand u horen vragen om iets op te leggen. Ik zeg het alleen maar.

Mevrouw **Van Toorenburg** (CDA): Dat is precies wat ik wil aankaarten. Waarom zou de staatssecretaris niet in een mooie brief aan de gemeenten kunnen aangeven dat zij deze motie zo opvat dat het bij de gemeenten onder de aandacht wordt gebracht dat er hier een dubbelslag in de participatie wordt gemaakt. Dat zouden wij heel gelukkig vinden en dan zou de motie niet eens meer nodig zijn. Geef de Kamer die ruimte! Geef de Kamer wat zij heel graag wil. Anders komt er een motie.

Staatssecretaris **Dijksma**: Er ligt al een motie, dus die komt er niet, toch? Ik weet het goed gemaakt. Ik ga het volgende doen: ik ga met collega Klijnsma overleggen en voor de stemmingen van dinsdag zal ik u schriftelijk onze reactie doen toekomen. Ik zeg erbij – en rekent u zich niet te vroeg rijk – dat het niet aan mij is en misschien zelfs niet aan haar om te doen wat mevrouw Van Gent ons vraagt. Als het anders is, dan horen wij dat. Dan hoort u

dat ook voor dinsdag en dan kunt u op basis van ons schriftelijke advies overwegen of u dit betreft bij de afweging hoe u over deze motie stemt.

Mevrouw **Kraneveldt-van der Veen** (PvdA): Ik begrijp heel goed de intentie van mevrouw Van Gent. Misschien mag ik mevrouw Van Gent de suggestie doen om nog even naar de tekst van het verzoek te kijken. Als zij het nog iets helderder neerzet, lijkt deze motie mij ook niet zo bezwaarlijk.

Staatssecretaris **Dijksma**: Het komt een beetje doordat in de eerste zin van de motie wordt gesproken over het traject na 2010 en hoe er dan als het ware structureel geen drempel zou mogen zijn. Zij koppelt dat vervolgens aan mijn inzet op het EVC-traject. In die zin is de tekst wat onduidelijk. Maar nogmaals, laat ik doen wat ik beloofd heb. Ik ga contact opnemen met staatssecretaris Klijnsma en wij komen met een zorgvuldige reactie, omdat dit ook haar beleid aangaat en haar contacten met de gemeenten. Het lijkt mij fair dat zij daar ook iets over kan zeggen.

De **voorzitter**: Ik wil eigenlijk naar een volgend punt.

Mevrouw **Van Gent** (GroenLinks): Voorzitter, dit is wel even belangrijk. Voordat wij een misverstand krijgen, ik ben best bereid mijn verzoek zodanig te wijzigen dat er niet meer staat "ervoor te zorgen", maar bijvoorbeeld "erop aan te dringen" of "te verzoeken". Dat geef ik de staatssecretaris nog even mee voor haar overleg met de staatssecretaris van Sociale Zaken en Werkgelegenheid.

Staatssecretaris **Dijksma**: Dat heb ik goed verstaan, voorzitter.

De **voorzitter**: De volgende motie.

Staatssecretaris **Dijksma**: De volgende motie is de motie van mevrouw Van Gent waarin staat dat gastouders die een EHBO-diploma hebben en aantoonbare kennis hebben, automatisch voldoen aan de eisen. Hiermee haalt zij eigenlijk een klein beetje datgene wat al eerder in de motie-Sterk terecht aan mij gevraagd is, onderuit. De intentie van die motie was namelijk heel nadrukkelijk dat mensen op het terrein van zowel EHBO als de aantoonbare kennis omtrent veiligheid, hygiëne en kindermishandeling via het EVC-traject kunnen aantonen dat zij als het ware voldoende competenties hebben om gastouder te zijn. Dat moet alleen wel vastgesteld worden. Door te zeggen dat het automatisch is, maakt mevrouw Van Gent dat verhaal onmogelijk. Om die reden moet ik deze motie ontraden, maar materieel gaan wij dat wat in de motie-Sterk ook naar voren is gebracht en wat hierlangs schuurt, gewoon doen.

De derde motie is de motie van mevrouw Van Gent waarin zij vraagt om de kinderopvangtoeslag voor vraagouders onverkort te laten voortbestaan, indien gastouders aantoonbaar bezig zijn met het verwerven van deskundigheidseisen. Vervolgens zegt zij in haar inbreng dat het probleem natuurlijk niet daar is waar de gastouders bezig zijn met het verwerven van deskundigheidseisen en dus ook deskundig zullen zijn, maar daar waar gastouders dat uiteindelijk niet doen. Daar zit het risico. Ik erken dat dit risico er is. Wij hebben dat ook in het debat in de Eerste Kamer met elkaar

Dijkma

besproken. Ik ben het ook met haar eens dat wij het risico voor vraagouders echt zo klein mogelijk moeten maken. Dat is ook de reden waarom wij op dit moment met een heel implementatieplan, heel veel stromen aan voorlichting en ook termijnen ervoor willen zorgen dat het risico voor vraagouders zelf echt zo klein mogelijk is. Wij kunnen echter niet, ook al zijn vraagouders in zee gegaan met gastouders die niet voldoen aan de eisen, tegen de vraagouders zeggen dat het vervelend voor ons is, maar niet voor hen en dat de Staat het risico draagt. Daarmee zou er namelijk voor de gastouders een onbedoeld neveneffect zijn dat je hen niet echt dwingt om hun zaken op orde te hebben. Als je dat doet, zo zeg ik tegen mevrouw Van Gent, dan haal je toch het hart van het voorstel weg. Dat zou ik helaas niet kunnen doen.

Mevrouw **Van Gent** (GroenLinks): Ik heb eigenlijk maar een heel simpele vraag: gaat de staatssecretaris de motie-Linthorst uit de Eerste Kamer wel of niet uitvoeren? Zij heeft de motie ontraden. Als ik het antwoord hoor, ben ik er niet helemaal gerust op. Mijn stelling blijft dat je ouders gewoon niet ervoor kunt laten opdraaien waardoor ze met terugwerkende kracht een heel bedrag moeten terugbetalen. Om die redelijkheid gaat het. Mijn vraag is dus: gaat de staatssecretaris de motie-Linthorst, aangenomen in de Eerste Kamer waar er maar één partij tegen was, uitvoeren of niet? Zo nee, dan heeft zij een probleem want dan houd ik natuurlijk mijn motie staande.

Staatssecretaris **Dijkma**: Wij zullen er alles aan doen om het risico voor vraagouders zo klein mogelijk te maken, maar het risico helemaal uitsluiten, kan ik niet. Stel dat een vraagouder in zee is gegaan met een gastouder die aan het eind van het volgende jaar niet voldoet aan de eisen. Je zou dan kunnen zeggen: dat maakt niets uit; wij blijven die mensen gewoon de financiële toeslag geven. Dat zou echter betekenen dat er voor de vraagouders geen prikkel meer is om in zee gaan met gastouders die voldoen aan de door ons redelijk geachte eisen. Dat zij daaraan voldoen, daar is het ons met deze regeling om begonnen. De geachte afgevaardigde veronderstelt dat vraagouders geen risico lopen, maar dat is niet waar. Ik herinner aan de zaak waarover eerder deze week schriftelijke vragen zijn gesteld. Daarbij bleek dat vraagouders een risico lopen als zij in zee gaan met gastouders die zich niet aan de regels houden, en terecht.

Mevrouw **Van Gent** (GroenLinks): Maar in de motie van het Eerste Kamerlid mevrouw Linthorst staat dat de terugbetaling beperkt moet worden tot die gevallen waarin willens en wetens toeslagen zijn geclaimd zonder de intentie om aan de in de wet gestelde voorwaarden te voldoen. Die zin is glashelder. Bij dat terugbetalen gaat het dus om uitzonderingen. Er is geen sprake van een generieke maatregel. Af en toe lijkt dat het idee te zijn. Verder wil ik de staatssecretaris erop wijzen dat als vraagouders ten onrechte de kinderopvangtoeslag ontvangen de Belastingdienst voldoende mogelijkheden heeft om op te treden. Ik heb dus de indruk dat u de motie-Linthorst niet uitvoert.

Staatssecretaris **Dijkma**: Dat laatste is niet zo. Dat doen wij wel. Wij volgen een traject om het risico voor

vraagouders zo klein mogelijk te maken. Daartoe dienen de informatiestromen. De Belastingdienst zal vraagouders per brief wijzen op de verandering van de regels, zodat iedereen zich tijdig op die verandering kan voorbereiden. Verder wijs ik erop dat de Belastingdienst, helaas, niet altijd voldoende instrumenten heeft om op te treden bij gastouderopvang. Dat is ook een van de redenen waarom een wet is opgesteld.

Mevrouw **Dezentjé Hamming-Bluemink** (VVD): Welke maatregelen zult u nemen om het risico te verkleinen? Ik begrijp nu dat daarvoor alleen de Belastingdienst met een mailing komt.

Staatssecretaris **Dijkma**: Dat is niet het enige. Wij zullen op tal van punten informatie verstrekken. Wij gaan zowel de vraagouders als de gastouders informeren. Zij zullen op tijd weten waaraan zij moeten voldoen. Wij zijn bezig met de instellingen en de brancheorganisaties die hierbij betrokken zijn. Ook tegen mevrouw Van Toorenburg zeg ik dat met man en macht wordt gewerkt aan een implementatieplan. Daarmee willen wij ervoor zorgen dat iedereen op tijd weet waaraan hij toe is en op tijd klaar is voor zijn taak. Ik ben het met iedereen hier eens dat als je dit van mensen vraagt, je ze moet voorbereiden op de nieuwe regels. Je moet ze ondersteunen, zodat iedereen op tijd klaar is. Ik kan echter niet voorkomen dat een gastouder uiteindelijk toch niet gekwalificeerd blijkt te zijn. Wij kunnen mensen wel helpen met hun poging om op tijd gekwalificeerd te zijn, maar er blijft het risico dat zij niet op tijd aan de eisen voldoen. Dat risico kun je niet uitsluiten. Dat kan niemand.

Mevrouw **Dezentjé Hamming-Bluemink** (VVD): Het is nu eind september. De gastouders moeten zich dus voor het eind van dit jaar melden voor de procedure of een opleiding. Voor die tijd moet alles wat u aangaf nog gebeuren. De Belastingdienst moet een mailing doen en de gastouders, de vraagouders en de gastouderbureaus moeten geïnformeerd worden. Men moet zich ook nog voor het eind van dit jaar aanmelden. Welk traject hebt u voor ogen?

Staatssecretaris **Dijkma**: Voorzitter. Ik hoop dat u het mij vergeeft dat ik dit zeg, maar ik herinner eraan dat wij deze zomer niet stil hebben gezeten. Wij zijn natuurlijk aan de slag gegaan om ervoor te zorgen dat iedereen voorbereid is, uiteraard onder het beslag dat het parlement ons de ruimte blijft geven om het voorgestelde te doen.

Mevrouw **Langkamp** (SP): Toch nog even voor alle duidelijkheid. Stel, een gastouder doet alle mogelijke moeite om aan die eisen te voldoen voor het moment waarop die eisen van kracht worden. Dan vraag je als ouder af en toe aan die gastouder: hoe gaat het ermee, gaat het lukken? Ja, ja, ik ben druk bezig en het gaat allemaal goed komen. Stel dat iemand echt niet aan die eisen kan voldoen? Hij wil wel maar hij kan niet. Waarom moet dan de ouder daarvoor achteraf financieel worden gestraft? Legt u dat nog eens uit.

Staatssecretaris **Dijkma**: Dat is omdat je als vraagouder van de Staat, van de overheid vraagt om jou te vergoeden dat je opvang hebt. Wij zeggen: dat is prima,

Dijkma

maar dat moet wel opvang zijn die aan de eisen voldoet. Op het moment dat die opvang niet aan de eisen voldoet, heb je gewoon geen recht op die vergoeding. Die opvang mag je dan best hebben, maar dan betaal je het zelf.

Mevrouw **Langkamp** (SP): Sorry, maar dat is toch een beetje de zaken omgekeerd weergeven. Jij bent in de veronderstelling dat de gastouder waar jij je kind naartoe brengt, gaat voldoen aan de eisen die gesteld worden. En vervolgens kom je voor de verrassing te staan dat het niet lukt. Dat is geen onwil, maar onmacht. Dan kun je toch niet zeggen dat je het als ouder gewoon maar zelf hebt te betalen. Ik snap die relatie gewoon niet.

Staatssecretaris **Dijkma**: Dat is omdat het andersom ook niet logisch is. Op het moment dat door omstandigheden – die inderdaad heel vervelend kunnen zijn – gastouders niet voldoen aan de eisen, is het eigenlijk onredelijk dat dit vervolgens voor niemand consequenties heeft, behalve voor de overheid. Je mag toch ook verwachten van een gastouder dat hij kan inschatten, zeker als het iemand met ervaring is, dat hij kan voldoen aan de eisen. Wij hebben met de Kamer uitgebreid afgesproken dat die redelijk zullen zijn. Dat betekent natuurlijk ook dat we getest hebben en dat we hebben kunnen merken of dat voor ervaren gastouders te doen is. Er zijn wel spookverhalen over; die hoor ik ook wel. Ik zou u willen aanbevelen om gewoon te kijken naar wat er van je gevraagd wordt. Dat moet je toch echt kunnen doen. We mogen toch vragen van een aantal mensen aan wie we kleine kwetsbare kinderen toevertrouwen, dat ze gewoon aan een paar basisvereisten kunnen voldoen?

Mevrouw **Langkamp** (SP): Maar dan wil ik toch wel heel graag een conclusie trekken. Wanneer de overheid beleid wijzigt en deskundigheidseisen stelt – wij steunen dat – legt zij vervolgens wel de rekening bij de ouders neer en wil zij daar zelf niet voor opdraaien.

Staatssecretaris **Dijkma**: Mijn conclusie is dat u dan echt te snel conclusies trekt. Uiteindelijk ligt een heel groot deel van de rekening, ook financieel natuurlijk bij de overheid. Wij helpen mensen ook niet voor niets met 75% van hun opleidingskosten om te voldoen aan de eisen. En dat doen we voor de zittende groep, voor de groep mensen om wie het nu gaat, voor de groep waar u zich terecht zorgen over maakt.

Mevrouw Van Toorenborg heeft mij al gevraagd hoe wij bezig zijn om ervoor te zorgen dat iedereen en alles op tijd is. Wij doen er echt alles aan. Ik wil in de Kamer ook een keer, als dat mag, mijn respect uitspreken voor alle betrokken partijen, die daar ook mee bezig zijn, zoals daar zijn de brancheorganisaties, de ouders, de mensen die vanuit de GGD en de VNG betrokken zijn. Want er wordt echt heel heel hard gewerkt. We kunnen nooit uitsluiten dat dingen niet goed gaan – dat moet je altijd met elkaar zeggen – maar datgene wat we kunnen doen, doen we ook. Daar kan de Kamer ons ook op aanspreken.

Mevrouw Van Toorenborg heeft gevraagd of er voldoende capaciteit is. Dat is een van de zaken waar wij inderdaad hard mee aan de slag gaan. Ik zal zo nog iets zeggen over de aanbieders. De motie die mevrouw Van Toorenborg zojuist heeft ingediend, kan wel negatieve gevolgen hebben juist voor die capaciteit. Op het

moment dat je alleen nog maar een vergoeding zou bieden voor trajecten die maximaal € 900 kosten, maak je daarmee een deel van de marktaanbieders juist het leven moeilijk. Ik begrijp de intentie wel, want ik begrijp ook dat zij zegt dat zij die kosten zo laag mogelijk wil houden, maar ik vrees eerlijk gezegd dat deze motie een onbedoeld neveneffect kan hebben, omdat zij een deel van de mogelijke aanbieders op voorhand uitsluit. Ik zou mevrouw Van Toorenborg toch willen vragen: doe dat niet.

Mevrouw **Van Toorenborg** (CDA): Wij krijgen juist berichten uit het veld dat iedereen denkt dat het gewoon € 1000 kost, terwijl er aanbieders zijn die het prima kunnen voor € 560. Dat is ons grote probleem.

Staatssecretaris **Dijkma**: Wij hoeven het debat op dit punt ook niet helemaal vandaag finaal te besluiten. Wij zijn voortdurend in overleg met BKK om te kijken wat een redelijke prijs is. Door bulkinkoop willen wij zelf ook een bijdrage leveren om de prijs te drukken. Mochten wij zien dat dit niet goed loopt, dan kunnen wij altijd nog ingrijpen. Maar op voorhand doen wat u vraagt ... Misschien mag ik u vragen om de motie tenminste aan te houden.

Mevrouw Van Toorenborg heeft gevraagd hoe het zit met de rol van BKK. Die is inderdaad belangrijk, maar het is wel een verzameling van alle brancheorganisaties en ouders die in dit veld aan de orde zijn. Zij hebben een belangrijke rol. Het zijn mensen die vertegenwoordigers zijn van de ondernemers en de ouders. Ik denk dat het terecht is dat zij die rol hebben. Het zal altijd kritiek opleveren, hoewel ik in dit geval niet weet van wie precies. In dit veld hoor je altijd wel dat als iemand een opdracht krijgt, de ander hem liever gehad had willen hebben. Dit lijkt mij echter wel de meest eerlijke organisatie waarmee je aan het werk kan gaan, omdat zij alle partijen vertegenwoordigt.

De **voorzitter**: Heel kort mevrouw Van Toorenborg, want wij moeten echt opschieten.

Mevrouw **Van Toorenborg** (CDA): De roc's krijgen signalen dat er extra eisen zullen worden gesteld. Dat is onze zorg. Wij willen dat de staatssecretaris daarop let.

Staatssecretaris **Dijkma**: Ik zal naar die signalen kijken, maar ik ken ze nog niet.

Mevrouw Kraneveldt vroeg hoe het precies zit met de aanbieders. Zij hoort geluiden dat er misschien grote gastouderbureaus of anderen zouden zijn die zelf met een traject in de weer gaan. Zowel voor het EVC-certificaat als het mbo-diploma geldt, dat deze moeten worden afgegeven door erkende aanbieders. Ik zeg maar even tegen iedereen die meeluistert: geen hobby hier! Mensen die denken dat zij het zelf wel even kunnen regelen, zijn aan het verkeerde adres. De erkende aanbieders kunnen dat gaan doen en geen anderen. In die zin is de motie van mevrouw Kraneveldt overbodig of te beschouwen als een ondersteuning van ons beleid. Ik laat het oordeel aan de Kamer, want wat in de motie wordt gevraagd, doet het kabinet.

Mevrouw **Kraneveldt-van der Veen** (PvdA): Dan is mijn motie overbodig. Ik houd de staatssecretaris aan de garantie die zij geeft. Ik trek mijn motie in.

Dijksma

De **voorzitter**: Aangezien de motie-Kraneveldt-van der Veen (31874, nr. 52) is ingetrokken, maakt zij geen onderwerp van beraadslaging meer uit.

Staatssecretaris **Dijksma**: Ik kom op het punt van de maximumuren. Ik heb in de Eerste Kamer toegezegd dat wij voor de begrotingsbehandeling een onderzoek zullen doen. Wij zullen ook de uitkomst melden voor de koppeling aan de gewerkte uren. De berekening van hoe wij komen tot de 230 zit al in de stukken die de Kamer heeft ontvangen. Ik ben echter bereid om dat, als de Kamer dat op prijs stelt, nog eens preciezer op papier te zetten. Ik heb gemerkt dat het lastig is om uit te leggen dat het niet alleen om opvanguren gaat, maar dat wij daarvan ook, in alle redelijkheid, haal- en brenguren onderdeel laten zijn.

De **voorzitter**: Dank u wel.

Staatssecretaris **Dijksma**: Ten slotte – ik doe mijn best er zo staccato mogelijk doorheen te gaan – heeft mevrouw Dezentjé mij nog gevraagd naar de cijfers. Belangrijk om vast te stellen is dat waarmee wij tot nu toe gewerkt hebben, namelijk het verwachte aantal gastouders, ook voor ons altijd een minimum zal zijn. Het is echt niet op voorhand duidelijk te zeggen hoeveel gastouders er uiteindelijk precies in het nieuwe systeem zullen zitten. Wij gaan dus uit van een minimum. In eerdere berekeningen hadden wij de minicrèche als uitgangspunt. Per gastouder had je daarbij meer kinderen. Het kan zijn dat er nu meer gastouders zijn, maar wel met hetzelfde aantal kinderen in de gastouderopvang. Dat maakt financieel voor ons, behalve dan voor de opleidingskosten, niet veel uit, want het aantal toeslagen dat je uitkeert is eigenlijk hetzelfde. Voor de branche betekent het wel dat er meer mensen zijn die met een groep kinderen in de slag gaan. Wij verwachten dat een effect van de wet zal zijn, dat een deel van de opvang die voorheen in huiselijke kring, zonder inmenging van de overheid, werd gedaan en gratis was, dat in de toekomst weer zal zijn. Een heleboel opa's en oma's of vrienden, die voorheen gratis opvingen en daarna gebruik gingen maken van deze regeling, zullen dat in de toekomst niet meer doen, maar wel blijven oppassen. Het is dus niet gezegd dat het effect op andere vormen van opvang heel groot is. Wij houden daar wel rekening mee. In onze berekeningen – bij de wet zelf hebben wij er staatjes over gegeven – houden wij ook rekening met het feit dat bijvoorbeeld een deel van de mensen de overstap maakt naar de kinderdagverblijven.

De **voorzitter**: Een laatste vraag voor mevrouw Dezentjé.

Mevrouw **Dezentjé Hamming-Bluemink** (VVD): Ik stel vast dat de staatssecretaris hier haar ontmoedigingsbeleid nog eens bevestigt. Als ik uitga van 25.000 gastouders waarvan in 2009 sprake is en er volgens de staatssecretaris 5000 tot 8000 gastouders de cursus volgen, betekent het dat 17.000 dat niet doen. Als je die 17.000 vermenigvuldigt met gemiddeld tien kinderen resulteert dat in 170.000 kinderen die dan niet meer in de gastouderopvang zitten en dus ergens anders terecht moeten, zoals de kinderdagverblijven. Wat heeft de staatssecretaris dan voor boodschap aan die politieagent

en die verpleegster die aangewezen zijn op die gastouderopvang?

Staatssecretaris **Dijksma**: Met alle respect voor de berekening van mevrouw Dezentjé, maar ik zou die niet zo hanteren, want die klopt echt niet. Anders gaan we voordat je het weet discussiëren over aannames die gewoon niet correct zijn. Dat maakt dan ook dat je onnodig onrust teweegbrengt.

Mevrouw **Dezentjé Hamming-Bluemink** (VVD): Dan hoor ik graag van welke cijfers de staatssecretaris uitgaat. Hoeveel gastouders zijn er nu? Hoeveel verwacht zij dat er zullen stoppen en wat betekent dat voor de kinderdagverblijven en de druk die daar komt op de wachtlijsten?

De **voorzitter**: Dat antwoord heb ik al gehoord.

Staatssecretaris **Dijksma**: Ik heb net geprobeerd te zeggen dat wij bij de wetgeving al die staatjes aan de Kamer hebben gepresenteerd. Dus ik begrijp de vraag, maar die gegevens heeft de Kamer al gekregen.

Mevrouw **Dezentjé Hamming-Bluemink** (VVD): Ik wil ze nu hier horen van u. Wij staan hier om daarover te praten. Ik wil precies weten waar uw beleid op gericht is, zodat ik er hier een reactie op kan geven. Want hier hebben wij een debat. Wij hebben geen debat op papier. Ik wil dat u er nu antwoord op geeft.

De **voorzitter**: Dat is een misverstand; wij hebben hier geen debat. Wij spreken hier over een verslag van een schriftelijk overleg. Dat is dus geen debat en dat betekent dus dat u moties kunt indienen ...

Mevrouw **Dezentjé Hamming-Bluemink** (VVD): Dan hebben we op z'n minst een discussie.

De **voorzitter**: Nee, dat ziet u echt verkeerd. U mag een vraag verduidelijken maar als het antwoord al op een andere manier door de staatssecretaris aan de Kamer is gegeven in de stukken, dan is dat geen reden om dat hier nog een keer te horen.

Mevrouw **Dezentjé Hamming-Bluemink** (VVD): In de stukken is geen antwoord gegeven op de vraag wat naar verwachting het aantal gastouders zal zijn dat gaat stoppen.

Staatssecretaris **Dijksma**: Jawel. Nogmaals, ik zou u willen verwijzen naar de memorie van toelichting van het wetsvoorstel. Zoals wij bij de wetsbehandeling hebben gewisseld, zeg ik erbij dat ten aanzien van het aantal gastouders van wie wij uitgaan, wij hebben vastgesteld dat het een minimum is en dat het heel goed kan zijn dat het hoger wordt maar dat wij dat niet precies kunnen aangeven omdat wij niet exact kunnen voorspellen hoeveel gastouders uiteindelijk in het nieuwe systeem zullen zitten. Wij monitoren het wel en daar houden wij u ook echt van op de hoogte. Dat kan ik u zeker beloven.

De **voorzitter**: Ik luister echt goed mee en dat heb ik u net ook horen zeggen.

De beraadslaging wordt gesloten.

Dijksma

De **voorzitter**: Ik dank de staatssecretaris voor haar antwoorden.

De stemmingen over de moties zijn volgende week dinsdag.

De vergadering wordt van 14.50 uur tot 15.00 uur geschorst.

Aan de orde is de behandeling van:

- **het verslag van een algemeen overleg met de staatssecretaris van Verkeer en Waterstaat over aanbestedingen openbaar vervoer (23645, nr. 310).**

De **voorzitter**: Ik heet de staatssecretaris van Verkeer en Waterstaat van harte welkom.

Bij het vorige VAO was een beetje weggezakt dat twee minuten twee minuten is, maar daar heb ik u nu aan herinnerd. Dient u dus eerst uw moties in en als er dan tijd rest, kunt u nog iets toelichten.

De beraadslaging wordt geopend.

De heer **Roemer** (SP): Dank u wel voorzitter. Het gaat niet goed genoeg met het openbaar vervoer in Nederland en vooral niet met het busvervoer. Waar wij bij treinen spreken over tegenvallende reizigersgroei, zien wij bij de bussen zelfs een reizigersafname. En dat kan natuurlijk nooit onze bedoeling zijn. Concessies worden steeds duurder nu de grote busbedrijven de koek verdeeld hebben. Van de Europese Unie hoeft deze geldverslindende vermarkting van het busvervoer helemaal niet. Wij kunnen de provincies ook de mogelijkheid geven om het vervoer in te besteden, maar dan moet er wel weer een overheidsbusbedrijf zijn en dan moet onze eigen wet dat ook mogelijk maken.

Om te voorkomen dat, als Connexxion en Veolia samen zouden gaan, twee grote busbedrijven het vervoer verdelen en dan de prijzen fors opdrijven, zou het goed zijn als de overheid ook weer een bedrijf heeft dat kan zorgen dat er inzichtelijke cijfers en voldoende concurrenten zijn. Een positief bijeffect kan zijn dat, indien wij ooit weer in lijn met de rest van de EU eigen busbedrijven willen, wij deze kennis en kunde nog steeds hebben. Deze unieke kans doet zich nu voor, want Connexxion staat eigenlijk te koop. Laten wij deze kans benutten. Vandaar de volgende motie.

Motie

De Kamer,

gehoord de beraadslaging,

overwegende dat Transdev vermoedelijk Connexxion wil verkopen en er hierdoor een situatie dreigt te ontstaan dat er nog minder commerciële busvervoerders in Nederland actief zijn;

verzoekt de regering om zich ervoor in te zetten om Connexxion terug te kopen,

en gaat over tot de orde van de dag.

De **voorzitter**: Deze motie is voorgesteld door het lid Roemer. Naar mij blijkt, wordt de indiening ervan voldoende ondersteund.

Zij krijgt nr. 311 (23645).

De heer **Roemer** (SP): Dank u wel. En netjes binnen de tijd.

De **voorzitter**: Ja, dat hebt u goed gezien. Knap hoor.

Het woord is aan de heer De Mos.

U vist toch naar een complimentje, mijnheer Roemer? Dan geef ik dat toch.

De heer **De Mos** (PVV): Voorzitter. Wat betreft de aanbesteding openbaar vervoer is er één motie van PVV-hand.

Motie

De Kamer,

gehoord de beraadslaging,

constaterende dat het aantal geweldsdelicten in het openbaar vervoer met 33% is toegenomen;

constaterende dat uit een enquête van Metro Life Panel blijkt dat meer dan 70% van de Nederlanders zich zorgen maakt over toenemend geweld in het ov;

constaterende dat de aanbesteding van het ov nu te veel gericht is op de handhaving van nieuwe milieuregels, waardoor reizigers en het vervoerend personeel zich geen haar veiliger gaan voelen;

verzoekt de regering, ervoor zorg te dragen dat er bij aanbestedingen van het openbaar vervoer verplicht gekeken moet worden naar veiligheidsmaatregelen die de vervoerder treft voor de reizigers en het vervoerend personeel,

en gaat over tot de orde van de dag.

De **voorzitter**: Deze motie is voorgesteld door het lid De Mos. Naar mij blijkt, wordt de indiening ervan voldoende ondersteund.

Zij krijgt nr. 312 (23645).

Mevrouw **Van Gent** (GroenLinks): Voorzitter. De GroenLinks-fractie vindt het van belang dat de reizigers meer aan de knoppen komen te zitten. Wij willen dat de reizigers meer macht krijgen in het stads- en streekvervoer, want er wordt nog te veel over hun rug heen besloten. Vervoerders moeten worden afgerekend op de vraag of zij veel tevreden klanten vervoeren. Het aantal passagiers neemt af. Wij vinden dat niet goed. Kennelijk lukt het gemeenten en provincies niet om de klant tevreden te houden. Daarom stelt GroenLinks voor om de klanttevredenheid een belangrijke rol te laten spelen bij de concessieverlening. Daarom dien ik de volgende motie in.